

Rondschrĳven Winter 2017/2018

Beste mensen,

Het jaar loopt ten einde, de winter heeft zijn intrede gedaan met een dik pak sneeuw. Het weer is op de Aardewerkplaats altijd wel een factor om rekening mee te houden. Of het nu gaat over de voortgang van de beekloop werkzaamheden (waarin met name regen of vorst een regelmatige spelbreker is), of een goed geplande uitstook- en bronsgietmoment die niet door kan gaan (omdat sneeuw en ijzel verhindert dat de hulptroepen de weg op gaan). Gelukkig brengt het ook gelegenheid om bij een snorrende kachel in het Chathok met elkaar te zoeken naar wat wil en kan binnen Aardewerkplaats Amiel en wat wij als individu nodig hebben om onze scheppingskracht te (her)vinden en te ontwikkelen, waardoor het ook binnen het samenwerken kan groeien. Dat dit verrijkend en ondersteunend werkt zal geen verrassing zijn.

Wij hopen dat er in de adventstijd, ondanks de drukte en interventies van buitenaf voor iedereen rust en ruimte, een warme kachel en een goed gezelschap is om voor een dergelijk onderzoek ruimte te ervaren!

Linda van Staa

Namens Medewerkers Aardewerkplaats Amiel

De verdieping

Kunstenarschap (deel 2)

In het vorige rondschrĳven heb ik via een verhaal de waarde van “het je laten verrassen” aangestipt. Voor het kunstenaarschap is dit van belang. In dit nummer wil ik het hebben over iets anders dat voor het kunstenaarschap mijns inziens van belang is, namelijk: de waarde van “offeren/loslaten”. Loslaten van oude gewoonten, van oude beelden. Loslaten van de ander en jezelf bekoren. Loslaten van het kritische stemmetje in je. Kortom “loslaten” is een essentiële houding om iets nieuws te kunnen maken. Weer zal ik dit proberen toe te lichten via een verhaal:

De reiziger

De reiziger zat op een steen naast een brede donkere rivier en keek terug op zijn tocht van jaren. Hij had veel meegemaakt. Door landen heen gereisd en vele culturen ontmoet. Van al zijn ervaringen had hij kunstzinnige beelden gemaakt. Hij sneed al zijn belevissen in steen, hout en metaal uit. Stuk voor stuk prachtige beelden die door velen bewonderd werden. Nu had zijn tocht de reiziger naar deze rivier gevoerd. Hij vermoedde dat aan de overkant nieuwe ervaringen en nieuwe beelden op hem lagen te wachten. Maar een bruisende rivier lag tussen hen in. Hij kon even niet verder. Nergens zag hij een brug waarmee hij de rivier over kon steken. Wel had hij een klein houten roeibootje gezien dat vlak bij hem aan de kant van de rivier aangemeerd lag. Bij het roeibootje zat een roeier. De reiziger was naar de roeier gegaan en had hem gevraagd of hij overgevaren kon worden. De roeier had hem lang en indringend aangekeken. Uiteindelijk had hij geantwoord: “ik ben de enige die jou naar de overkant kan brengen. Mijn bootje is echter klein en wankel. Jouw zware rugzak zal dit bootje doen zinken. Wil je door mij naar de overkant geroeid worden, dan zal je je rugzak hier achter moeten laten.”

Dit was een tegenslag voor de reiziger. De inhoud van zijn rugzak was hem zeer dierbaar. Alle spullen in deze rugzak had hij gedurende zijn reis verworven. Met al deze spullen had hij wel wat. Om al deze kostbaarheden achter te moeten laten zou hem zwaar vallen. Toch wist hij zeker dat hij naar de overkant wilde.

De reiziger was op een steen naast de rivier gaan zitten en hij opende zijn rugzak.

Als eerste haalde hij er mooie herinneringen aan beelden uit die hij in zijn rijke leven gezien en bestudeerd had. Ook herinneringen aan beelden die hij zelf gemaakt had, kwamen weer bij hem boven. Hij bekeek deze herinnerings-beelden van alle kanten. Hij zag dat ze allemaal niet volmaakt waren. Nu de door hem gewaardeerde beelden weer in zijn hand lagen, zag hij dat hij ze los moest laten om werkelijk nieuwe beelden te kunnen maken. Hoe moeilijk het ook voor hem was. Hij realiseerde dat hij voor een nieuw beeld naakt en onbevangen moest zijn. Hij omvatte alle herinnerings-beelden even met beide handen en dankte ze. Toen legde hij ze naast zich neer.

Dieper in zijn rugzak vond hij prachtige ideeën en mooie gedachten. Deze ideeën en gedachten hebben hem stuk voor stuk ver gebracht. Hij was er een bewuster mens door geworden. Nu hij ze zo in zijn hand woog kon hij inzien dat hij ze los moest laten om tot nieuwe beelden te kunnen komen. Het past niet in de kunst om ideeën en gedachten in een beeld te snijden. De reiziger wist dat een kunstzinnig beeld niet uit zijn hoofd maar uit zijn liefdevolle hart kwam.

De reiziger streelde al zijn mooie ideeën en gedachten zacht en teder. Hij legde ze naast zich neer.

Diep onderin zijn rugzak lag een zwaar doosje met polijst-gereedschap. Hij haalde het eruit. Met dit gereedschap polijstte hij zijn beelden net zolang tot ze de mensen konden bekoren. Hij haalde met dit gereedschap al de scherpe kantjes van zijn beelden af. Geen krasje en deukje ontsierde zijn beelden. Daardoor lagen ze goed in de markt en kon hij ze tegen veel geld verkopen. Zonder dit gereedschap zouden zijn beelden wel eens minder in trek kunnen zijn. De reiziger wist dat hij voor nieuwe beelden ook dit los moest laten. Hij legde het zware doosje met polijst-gereedschap naast zich neer.

Zijn rugzak was nu leeg. Hij liet hem achter bij de steen en liep naar de boot aan de waterkant. De roeier zag de reiziger aankomen en begroette hem met een warme liefdevolle glimlach. Ooit had hij ook al het dierbare en vertrouwde achter moeten laten. Hij wist hoe moeilijk dit was en welk offer dit vroeg.

Nu stond hij klaar om de reiziger naar de overkant te brengen. Beiden stapten de smalle roeiboort in en namen plaats op het bankje midden in de boot. De roeier maakte de boot los en doopte zijn riemen in het donkere water. Met een glimlach duwde hij de boot van de wal af en roeide naar de overkant.

Verantwoord Samenwerken binnen Aardewerkplaats Amiel

Op de Aardewerkplaats spelen de kunsten, maar ook bewustzijn voor het samenwerken een grote rol. Nu is het scheppen van kunst en samenwerken niet iets wat vanzelf bij elkaar hoort. Het creëren van kunst vraagt soms een stille broedruimte, waar het kwetsbare kiempje ontvangen wordt en gepoogd wordt het in de materie te vatten. Het bespreken van wat al vorm gekregen heeft met anderen kan heel bevruchtend werken, maar soms juist het tegendeel. Alsof het beeld zich dan niet meer zo makkelijk kan laten vatten.

Ieder mens heeft zo zijn of haar eigen scheppingsmomenten en voorwaarden waarin dat het beste kan geschieden. In ieder geval zijn kunstenaars mensen die dicht bij oorspronkelijke initiatieven naar verwerkelijking zoeken.

Maar als we het breder trekken, is ieder mens op deze wijze bezig. Bij elke handeling kan je op zoek gaan naar wat het oorspronkelijke initiatief is, dat er aan ten grondslag ligt.

Op de Aardewerkplaats Amiel zijn we de uitdaging aangegaan om juist met creërende mensen een samenwerkingsverband aan te gaan. We vinden het passend in deze tijd, waar mensen zich steeds meer bewust worden, van zichzelf en van de ander, juist te zoeken naar de gemeenschapsvorming met behoud van ieders eigen authenticiteit.

Het zoeken naar werkvormen die dit helpen ontwikkelen is een uitdaging. Maar hoe organiseer je een werkplaats waar deze zoektocht alle ruimte krijgt?

Momenteel is de werkplaats nog georganiseerd als een stichting. Ten tijde van de oprichting een juiste vorm om de doelstellingen veilig te stellen. Maar als stichting was je verplicht een bestuur te vormen die hoofdelijk aansprakelijk was.

Het is onze overtuiging, dat wil je bovengenoemde zoektocht een kans geven, je dezelfde processen in de bodem van de organisatie van die ruimte moet leggen. Het huidige bestuur van de stichting wil graag op zoek gaan naar een organisatievorm waarin recht gedaan wordt aan de genoemde zoektocht.

De zoektocht die we willen gaan om deze vorm van samenwerken te vinden, passend bij de huidige tijd, maar ook passend in het huidige maatschappelijk bestel geven we de werktitel:

Verantwoordelijk Samenwerken binnen Aardewerkplaats Amiel!

Voor vragen, ideeën of wensen betreffende deze zoektocht kunt u contact opnemen met het huidige bestuur via: rolf@aardewerkplaats.nl of tel: 06 47026430

Rolf Zeldenthuis

Mede namens Feico Hajonides en Linda van Staa

Onderstaand stuk is ingebracht door Harrie Willems, oud deelnemer van de opleiding Organische Vormgeving

Rond 2005 heb ik de 2-jarige opleiding Organische Vormgeving gevolgd, met een inspirerende groep medecursisten (zo inspirerend, dat we er nog een jaartje hebben aangeplakt]. In een omgeving – Aardewerkplaats Amiel – die ik als inspirerend en levenscheppend heb ervaren, ook dankzij Feico aan het roer en Marrion als fokkemaatje. Wat is er blijven ‘hangen’, mooier gezegd: hoe heeft de opleiding mijn leven als o.a. beeldenmaker beïnvloed? Vooraf: natuurlijk is dit een heel persoonlijk verhaal, zegt het veel over mij en iets over de opleiding. Zo moet onderstaande ook gelezen worden.

In het laatste rondschrijven schrijft Feico Hajonides over het kunstenaarschap: *“Ik denk dat het voor het ontwikkelen van kunstenaarschap van groot belang is hoe we de dingen om ons heen zien en welke houding we ten opzichte van deze dingen innemen.”* Hier ben ik het erg mee eens, de buitenwereld en mijn verhouding tot die buitenwereld. Dit geeft ook aan dat niet mijn innerlijk proces, mijn ziele- of harte-roerselen leidend zijn voor mijn kunstenaarschap richting een kunstwerk. Een componist heeft een heel andere doelstelling en gerichtheid, heeft een volstrekt andere werkwijze dan een muziektherapeut. Vermenging geeft verwarring, onduidelijkheid en dus niets goeds in de kookpot, voor de kunstenaar, de concertbezoeker of de patiënt. Onverlet blijft dat het beelden maken zin gevend en heel makend is geweest en nog is, voor mij.

Ik kwam van ver: voorzichtig hakken in steen, veel denken, hard werken. Bij Amiel, heb ik zingend, dansend, en vooral met de handen, de vreugde en de vele mogelijkheden van was, klei en gips leren kennen, het spelen met materialen en vormen, het zoeken, twijfelen, boos worden en vrolijk opnieuw beginnen. De vreugde en voldoening van het scheppen, iets moois, helends, krachtigs of verzachtends op aarde zetten. De verbazing ervaren wat mij toevalt, van waar? De verrassing over de verhalen, die al wandelend in de bossen rond Berg en Dal, de bomen, dode stukken hout, wolken mij vertellen.

Na vele beelden, de 12 maand-deugden, het 8-voudig pad, de laatste 7 woorden van Christus, ben ik nu bij mijn ‘palen-project’ aangeland: 3 maanden terug heb ik tientallen afrasteringspalen van de Stichting GLK gehad, acacia palen van ca. 1.50m. lang. Ze komen van de Elyseese Velden alhier, ik maak er wachters van de hemel [Elysium] van (zie verder www.bronswerkplaats.nl), blz. de Wachters). Puur genieten en worstelen.

Een goed voorbeeld van mijn weg tot beeldenmaker is de schaal ‘opstanding’. Ik vind een schaal, bekken, een mooi beeld: ze ontvangt, draagt en koestert, ze biedt aan, offert. In de rondheid van deze grote schaal – ze staat centraal op de oude begraafplaats in Cuijk - ontstaat mijn hoekigheid van de opstanding, waarlangs een trapje omhoog loopt om over de rand van de geborgenheid, de comfortzone te kijken. Je ziet gelijk mijn zwak: te veel denken over beelden! Het verhaal achter een beeld moet kloppen, vind ik.

Nieuwsgierig zijn, onderzoeken en uitproberen, mogen twijfelen en vertrouwen wat ik kan en voel, geduld hebben en toch aanpakken. En techniek heb ik geleerd bij Amiel, soms de meest onderschatte

kant van het kunstenaarschap! Ik heb me met zweet, plezier en trots gestort in het invormen en brongieten, siliconenmallen maken, afwerken en patineren van bronzen beelden. Feico leerde me ook als exposant de eerste beurs te bezoeken, met 6 beelden, geen sokkels of iets anders, niet gehinderd door enige kennis kwam ik bij de Rijnhal binnen. Feico betaalde de helft van het staangeld, en hij had gelukkig ook reservesokkels bij zich! Nu bezoek ik zo'n 10 – 15 beurzen per jaar, en besef ik dat een stand opbouwen en de benadering van bezoekers, ook een beeld is dat ik schiept, en dat congruent moet zijn met mijn bronzen beelden. Eenvoud en eerlijkheid, streef ik na.

Door de opleiding ben ik geen groot kunstenaar geworden. Maar ik ben er wel door veranderd tot waar ik nu ben: afrasteringspalen weghalen, levensruimte scheppen voor mijzelf en voor anderen en van die palen ook nog iets moois maken voor 'n ander.

Groet, Harrie Willems

OPROEP

Wie sluit aan, bij de eregalerij van oud deelnemers?

Ben je ook zo enthousiast om te lezen hoe het je collega is vergaan na het afronden van de opleiding? Wij verheugen ons op jouw verhaal!!

Wil je het stokje overnemen, neem dan contact op met:

Linda van Staa lindavanstaa@gmail.com (voor afstemmen van aanleverspecificaties en inplannen)

De Agenda

Vuurwerkplaats

Op "Driekoningendag" (6 januari) gieten we op de Aardewerkplaats vloeibaar tin/lood in water uit. Daarbij ontstaan er gestolde vormen die ons veel te vertellen hebben. Dit oude gebruik wordt

nog her en der beoefend. Maar waar deze vormen nu eigenlijk voor staan en hoe je ze kan lezen wordt niet vaak belicht. Op deze Vuurwerkplaats bijeenkomst gaan we uitvoerig in op het mysterie achter het tin/loodgieten. U bent van harte hiervoor uitgenodigd.

Programma:

14:00 Welkom en elkaar voorstellen

14:10 Verhaal over de waarde van het gieten van tin. Aan bod komen: de beleefwereld vanuit de Alchemie, Tria Principia, imaginaties vanuit ons etherlichaam, de werking van tin/lood, het lezen van een kunstzinnig beeld.

14:40 Iedere aanwezige giet een eigen tin/lood-beeld.

15:15 Oefenen van het lezen van de gestolde vormen.

16:15 Oefenen van het lezen van het eigen oerbeeld dat gewekt wordt door de gestolde vorm.

16:45 Einde Vuurwerkplaats

Met: Feico Hajonides (beeldhouwer)

Tijd: 6 januari van 14:00 tot 16:45 uur

Plaats: Aardewerkplaats Amiel Windheuvelstraat 3, Brummen

Kosten: 35,- euro

Aanmelding: Feico Hajonides tel. 0630953313 of Feico@aardewerkplaats.nl

Troostwerkplaats

Of het nu het verlies van een partner is of het verlies van gezondheid of een baan, deze pijnlijke levensveranderingen vragen om een antwoord. Troost is veelal het begin om het verdriet een plaats te geven. Op vier zondagmiddagen zouden we ruimte willen geven aan troost. Vier ingangen om tot troost te komen gaan we met elkaar beroeren:

8 oktober: het maken van troostrijke beelden

26 november: het maken van een troostrijk ritueel

21 januari: het vertellen van troostrijke verhalen

18 maart: het voeren van een troostrijk gesprek

Ook als u eerdere bijeenkomsten gemist heeft bent u van harte welkom!

Begeleiding: Marinka de Haan (uitvaartzorg) en Feico Hajonides (beeldhouwer)

Tijd: Zondagmiddagen van 13:30 tot 15:30 uur

Plaats: Aardewerkplaats Amiel Windheuvelstraat 3, Brummen

Kosten: 7,50 euro pp

Inlichtingen en Aanmelding:

Marinka de Haan: tel. 06 43997838 of

Feico Hajonides: tel. 06 30953313 of via de mail: Feico@aardewerkplaats.nl

Korte berichten

In memoriam

Joyce van Hof † 25.12.2003

Sarah Goossens † 17.01.2010

Tine Schuurman † 23.01.2003

Dick Groot † 12.02.2013

Joëlla Bruckwilder. † 16.03.2013

*Aan het roer dien avond stond het hart
en scheepte maan en bossen bij zich in
en zeilend over spiegeling
van al wat het geleden had
voer het met wind en schemering
om boeg en tuig
voorbij de laatste stad.*

Gerrit Achterberg

Dit Rondschrĳven komt 1 keer per seizoen uit.
Wilt u zich in- of uitschrĳven voor dit Rondschrĳven, of uw e-mailadres wijzigen?
Graag per mail doorgeven via: rondschrĳven@aardewerkplaats.nl

Voor meer informatie betreffende Aardewerkplaats Amiel:
www.aardewerkplaats.nl

Voor meer informatie betreffende de Organische Beeldhouwkunst,
gevestigd op Aardewerkplaats Amiel
www.organischebeeldhouwkunst.nl
www.feicohajonides.nl

